

blevet Tilfældet, at Staten, Lovgivningsmagten, stadig har maattet yde større Bidrag til den Sag. Nu skal jeg selvfølgelig ikke her komme ind paa en Omtale af de mange forskellige Husdyrlove, vi har haft her i Danmark. Jeg skal blot anføre, at den første egentlige Husdyrlov fik vi i 1852, og siden den Tid er det paa en vis Maade gaaet, hvad man kalder Slag i Slag. Det har nemlig vist sig, at Udviklingen indenfor Husdyravlen og Husdyrbruget har været saa stærk, at en vedtagen Husdyrlov kun har kunnet gøre Fyldest paa tilfredsstillende Maade i en ganske kort Aarrække, og for hver Gang en gældende Husdyrlov er blevet revideret, har det vist sig nødvendigt at give et større Tilskud fra Staten. Det har været Tilfældet hver Gang lige til de sidste Aar. Endvidere har det vist sig, at næsten hver Gang vi har revideret Husdyrloven, har det været nødvendigt at tage nye Opgaver op og drage mere ind under hele det System. Jeg kan saaledes nævne alle de forskellige Avlsforeninger, Husdyravlsforeninger, Kvægavls- og Svineavlsforeninger, Tilskud til Fjerkræavl, Biavl samt til Kontrolforeninger; det er alt sammen nye Opgaver, der er tagne op i de sidste 20 Aar. Alle disse nye vigtige Opgaver fik med Hensyn til Statens Støtte faste Former ved den Husdyrlov, der udkom den 23. Maj 1902. Denne Lov var efter min Opfattelse den mest fuldkomne Husdyrlov, vi nogen Sinde har haft her i Danmark. Den har vist sig meget heldig og sikkert gjort uendelig meget godt. Den har sikkert været Aarsag til, at hele vor Husdyravl og vort Husdyrbrug har faaet, hvad man kan kalde et vældigt Skub fremad, og navnlig har denne Lov bevirket, at alle kom med i Arbejdet, Husmænd saavel som Gaardmænd. Netop dette er noget, som jeg for min Del, og jeg haaber alle, maa tillægge den allerstørste Betydning.

Siden 1902 er der imidlertid sket et Omslag, og efter min Opfattelse et beklageligt Omslag. Ærede Medlemmer vil maa ske erindre, at fra 1908 skete der det, at Statens finansielle Stilling blev meget betænkelig eller vanskelig. Nu laa Aarsagen hertil ikke i de stedlige Forhold herhjemme, thi Erhvervsforholdene var gode baade for Industrien, Handelen og Landbruget, men det var vedtagne Love, der var Aarsag til Vanskelighederne; jeg kan saaledes nævne 3 Rækker Love: Lønningslovene af 1908, Militærlovene af 1909 og Toldloven af 1908. Hele denne Række Love bevirkede jo en meget betydelig Mindreindtægt

for Statskassen, uden at der var sørget for at faa Dækning for denne Mindreindtægt. Som Følge af, at Staten var meget daarligt økonomisk stillet, blev der nedsat en Sparekommission, og denne Sparekommission havde til Opgave bl. a. at foreslaa Besparelser paa selve Finansloven. Ved Siden deraf blev der nedsat en særlig Kommission til at undersøge og foreslaa Besparelser paa selve Husdyrloven; denne sidste Kommission afgav sin Betænkning saa tidligt, at den daværende Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), fremsatte et Forslag til Revision af Husdyrloven allerede i Samlingen 1909—10. I dette Forslag forandredes der ikke noget med Hensyn til Grundreglerne for Statstilskuddet, og der var heller ikke nogen Indskrænkning i Landboforeningernes eller Avlsforeningernes Selvstyre, ikke Spor. Det, der var foreslaaet, var en Formindskelse af Statens Tilskud, der da var ca. 900,000 Kr., med ca. 280,000 Kr. Der kom imidlertid ikke noget ud af Sagen den Gang, og i Samlingen 1911—12 fremsatte den daværende Landbrugsminister, afdøde Anders Nielsen, et nyt Forslag. Jeg skal ikke komme ind paa en udførlig Omtale af det, men kun sige, at sammenholdt med Loven af 1902 betegnede Forslaget et endog betydeligt Tilbageskridt. Ikke blot var Statstilskuddet blevet betydelig mindre — der var foreslaaet en Nedsættelse af mellem 300,000 og 400,000 Kr. —, men, hvad der var mere uheldigt, samtidig blev Reglerne betydelig skærpet, og Landboforeningernes og Avlsforeningernes Selvstyre indskrænkedes paa flere Omraader. I Folketingsudvalget var der, tror jeg, jeg kan sige, godt Samarbejde og ogsaa en god Forstaaelse af, at det gjaldt om at faa nogle af de værste Skavanker ved Forslaget fjernet. Det lykkedes ogsaa Udvalget at faa indført betydelige Forbedringer, men alligevel var der nok tilbage, der ikke var heldigt. Navnlig er der et Punkt, som har vist sig at være meget uheldigt, særlig i Jylland. Og det har vist sig at være saa uheldigt, at det bliver nødvendigt at faa det rettet. Det er netop derom, at vi Forslagsstillere har tilladt os at stille Forslag.

Som jeg nævnedes ved Forelæggelsen, findes der i den gældende Husdyrlovs § 3 en Bestemmelse, der gaar ud paa, at efter Forløbet af 2 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden kan der kun gives Tilskud til Præmiering af Tyre, tilhørende Malke-racer, naar disse er forsynede med paali-